

Пише: Урош Шуваковић
субота, 20 август 2016 07:00

Већ сама чињеница да је помисао на подизање споменика некадашњем председнику Србије и Југославије, и несумњивом лидеру српког народа у последњој деценији прошлог века, Слободану Милошевићу изазвала толику повику утвара које преосташе од његових политичких противника или настављача њихових „дела“, говори довољно за себе. Милошевић је за њих јак противник и када је одавно покојни. Као тегови за ланце на њиховим ногама данас извиру документи: нема доказа о постојању судске наредбе да буде изручен Хагу, ниједан судија тако нешто није хтео да потпише; одлука Ћинђићеве Владе је била неуставна, како је утврдио Уставни суд; није имао адекватан медицински третман; нису постојали докази о његовој умешаности у тзв. „заједнички злочиначки подухват“, како је недавно написано у образложењу „пресуде“ Радовану Караџићу; умро је услед неуказивања адекватне медицинске помоћи у Шевенингену, јер су „хашке судије“ - тако хтеле. Тадашњи председник Србије Борис Тадић, демократа, забранио је било какво учешће Војске Србије у сахрани неосуђеног бившег шефа државе, укључујући и забрану коришћења капеле ВМА за смештај његовог тела када је авионом транспортовано у Београд. Било је смештено у изнајмљеној капели у болници „Св. Сава“. Наравно, тадашња власт је забранила и да ковчег буде изложен у згради (тада још увек) Савезне скупштине, где би се омогућио мимоход. „Решење“ је пронађено тако да буде смештен у Музеју „25. мај“, и током тих дана туда су продефиловале и одале му пошту стотине хиљада људи.

Слободан је својим делом себи дигао споменик за живота - онај мермерни ће му подићи народ, кад

Пише: Урош Шуваковић
субота, 20 август 2016 07:00

Слободан је својим делом себи дигао споменик за живота - онај мермерни ће му подићи народ, кад

Пише: Урош Шуваковић
субота, 20 август 2016 07:00

Слободан је својим делом себи дигао споменик за живота - онај мермерни ће му подићи народ, кад

Пише: Урош Шуваковић
субота, 20 август 2016 07:00

[\[Link\]](#)